

Voimaa & läsnäoloa Centro Verdessä -matkakertomus a la Julia Somero (12/2014)

Seikkailu uudella mantereella, uusi maa ja uusi kieli. Luonto. Ihmiset ja erilainen kulttuuri. Aikaa itselle ja ajattelulle, olemisen ja tekemisen tasapainoa. Näistä lähtökohdista ja ajatuksista lähdin Rio Limpioon Centro Verdeen Dominikaaniseen Tasavaltaan vajaa kaksi kuukautta sitten. Mahdollisuus työskennellä luonnossa ja tehdä fyysistä työtä sekä tuoda omia ideoita ja osaamista niin Centro Verdeen kuin myös ihmisille täällä. Ja tietenkin vastapainona oppia paikallisesta kulttuurista, ihmisiltä ja myös oppia minulle uutta kieltä espanjaa. Kuultuani Centro Verdestä ja tutustuttuani siihen Raijan ja Mikon sekä riolimpio.info sivujen kautta viime kesänä, vakuutuin hetken harkinnan jälkeen että tämä on juuri oikea aika ja paikka minulle juuri nyt. Matkavalmisteluille Suomessa jäi muutamia kuukausia minkä aikana kävin espanjan intensiivisen alkeiskurssin ja hoidin muita matkajärjestelyjä. Ja eikun menoksi!

Pitkän lentomatkan jälkeen oli varsin epätodellinen, uupunut mutta onnellinen olo päästyämme samaa matkaa tulleen Kalervon kanssa pääkaupunkiin Santo Domingoon missä Mikko ja Veli olivat vastassa. Yövyimme keskustan sydämessä historiallisella alueella laadukkaassa hotellissa jossa meitä helli mukava ilmasto, jotta ensimmäiset yöt uudessa ilmastossa oli helppoa nukkua. Hotellia ympäröi Kolumbuksen aikojen rakennuksia, joita sitten kävimme katsomassa muutaman Santo Domingossa vietetyn päivän aikana. Olin tyytyväinen jätettäessä pääkaupungin pölyt, kuumuuden ja vilskeen taaksemme ja suunnattuamme yllätykseksi erittäin kylmässä paikallisessa Caribe Tourin bussissa kohti Loma de Gabreraa. Siellä lounastettuamme hyppäsimme viimeiseksi puoleksitoista tunniksi Guaguaan, paikallisen kuorma-auton kyytiin minkä lavalla pääsimme Rio Limpioon. Ja tässä kohtaa alkaa se puhumani Seikkailu. Voisi kuvitella mika sekamelska syntyy kun auton takalava lastataan täyteen erilaisia ruokasäkkejä, kanoja, ihmisiä pussukoineen ja reppuineen, ja kuorma-auto ajaa mutkaisia ylä- ja alamäkiä kuoppaisilla teillä. Mutta ei, matka sujui erittäin nopeasti ja mielestäni jopa mukavasti katsellen ja hämmästellessä avautuvia upeita maisemia. Sanoinkuvaamaton olo! Ja mieleen putkahti alati ajatus ” Nyt olen menossa kotiin!”.

Näinä kahden kuukauden aikana olen tehnyt vaikka mitä! Olen muun muassa istuttanut uusia hedelmäpuita ja siistinyt sekä hoitanut jo olevien hedelmäpuiden ympäristöä, auttanut kylässä uuden talon rakentamisessa, tervannut taloja ja auttanut tervan tekemisessä, parantanut Centro Verdeen johtavaa tietä, tehnyt muiden vapaaehtoisten kanssa retkiä lähiseudun vesiputouksille, valloittanut korkeimman vuoren Nalga de Macon, korjannut hedelmäsatoa ja tietenkin päässyt maistelemaan paikan omia, mitä erilaisimpia hedelmiä kuten passionhedelmaa, ananasta, erilaisia banaaneja ja sitruhedelmiä, papajaa... Olen myös tutustunut dominikaanikeittiöön kokkimme Lurdesin kanssa ja kokeillut erilaisia uusia variaatioita paikallisista ruoista ”Cosina Experimental de Centro Verde” projektissamme kirjoittaen muistiin onnistuneita reseptejä. Ja etenkin tulella kokkaaminen on ollut erittäin uutta ja inspiroivaa, vaikka kaasuhellakin täältä löytyy. Kaiken lisäksi olen oppinut käyttämään paikallista machetea, viidakkoveistä, ja raivannut laajalle levinnyttä Caliandraa.

Täällä ollessani olen menettänyt päivän ja ajantajun. On vain läsnäoloa kuin ei ole ympärillä kaiken maailman sähkölaitteita, vaikka ilokseni Centro Verdessä on mahdollisuus internetiin (sähkö saadaan aurinkoenergialla). Yhteisruokailut kolme kertaa päivässä rytmittävät mukavasti päivää.

Oli kiva kun Centro Verdeen tullessani täällä oli jo muutama muu vapaaehtoinen, jotka opettivat ja kertoivat asioita ja käytäntöjä. Sopeutuminen tänne sujui helposti ja mutkattomasti. Aloittelijan espanjankielentaidoillani tulin yllättävän hyvin toimeen paikallisten kanssa, tai ainakin ymmärsin suunnilleen mistä puhutaan. Kommunikointi kun on muutakin kuin vain sanoja ja lauseita. Tosin esimerkiksi keittiössä kesti hetken ennen kuin opin käytännön sanoja jotta pystyin ymmärtämään milloin minua pyydettiin esimerkiksi leikkaamaan tai keittämään jotain.

Ihmeiset ovat hyvin vastaanottavaisia, vieraanvaraisia, ystävällisiä ja mukavia. Pidän yhteisö elämisestä kun tehdään ja toimitaan yhdessä, opitaan ja autetaan, keskustellaan asioista. Sen lisäksi on mahdollista ottaa aikaa ja tilaa itselleen ja ajatuksilleen. Vaikka täällä on rytmit ja työtä tehdään, on täällä myös vapaus valita mitä tekee, minkä impulssin tänne tuo. Kaikki riippuu sinusta itsestäsi, mitä haluat saada aikaan ja minkä idean toteuttaa. Yksinkertaista elämää, jossa on kuitenkin koko sateenkaaren värikirjo ideoita, ajatuksia ja tunteita.

Centro Verdessä luonnon helmassa ja hedelmäpuiden paratiisissa on aikaa kuulla omat ajatukset sekä tunteet, minkä takia jokainen päivä on myös hyvin erilainen. Kun työn jälkeen on myös aikaa vain olla, tulee inspiroituneeksi monista asioista. Olen esimerkiksi opetellut soittamaan paremmin kitaraa ja laulamaan sekä kehittänyt omaa uutta kappaletta ensimmäistä kertaa elämässäni. Vapaa ajallani olen sen lisäksi muun muassa piirtänyt, ja aloitin juuri öljyvärimaalauksen, kirjoitan ajatuksia ja ideoita sekä runoja silloin tällöin. Täällä sitä vain inspiroituu! Ja nyt alkaa tuntua todelliselta että tosiaan asun cabanjassa, pikku mökissä, kahden mangopuun alla, ikkunasta näkyy banaani- ja appelsiinipuita ja terassin edessä on ananaspensaita. Rakastan tätä lämpöä ja aurinkoa, valoa. Illalla auringon laskeutuessa puoli seitsemän aikaan laitamme silloin talloin nuotion, lämpöä ja valoa pimeyteen missä sirkat sirittävät ja tähdet alkavat tuikkia kirkkaasti taivaalla. Missä paikassa saankaan elää yhteensä neljä kuukautta!

Ajankäsitys tosiaan on niin erilainen kuin Suomessa, on hassua ajatella että olen viettänyt täällä Centro Verdessä, Rio Limpiossa jo puolet ajastani. Todella kaukaista ajatella Suomea ja elämää siellä. Tänne tullessani meitä oli monta vapaaehtoista, ja nyt joulun jälkeen viimeinenkin lähtee minua lukuun ottamatta. Itse lähdän joulun jälkeen pienelle lomareissulle Dominikaanisen Tasavallan pohjoisrannikolle kylän ruotsalaisvapaaehtoisten kanssa, minkä jälkeen vuoden alusta puhaltavat taas uudet tuulet ja tänne Centro Verdeen saapuu uusia vapaaehtoisia uusine impulseineen. Loput ajastani haluan tehdä lisää kokeiluja keittiön puolella ja kirjoittaa uusia reseptejä. Sen lisäksi siirryn enemmän puutarhan puolelle kun Orest, joka on ollut puutarhavastaava, lähtee. Mukava päästä työskentelemään ennen minulle varsin tuntemattomalle alueelle nyt Orestilta saamieni ja lukemieni apujen kera. Haluan oppia myös yhä lisää espanjan kieltä, ja minua houkuttelee Nalga de Maco vuoren valloittamisen jälkeen reissu Cidran luolille katsomaan intiaanien luolamaalauksia, ja tutustua muutenkin entiseen Taino-intiaanien kulttuuriin, joka vallitsi täällä.

Aikaani tähän asti kuvaisin sanoilla voima ja läsnäolo. Tarvitaan sisäistä voimaa toteuttaa ideoita, saada ne konkreettisiksi, käytäntöön, mutta fyysisesti työskennellessä tarvitaan myös fyysistä voimaa. Läsnäolo on taas perusolotila minkä täällä tuntee. Sitä vain on läsnä joka hetkessä. Hyvä esimerkki molemmista, voimasta ja läsnäolosta, on Caliandran (nopeakasvuinen valtaajakasvi) raivaaminen. Olet läsnä ja mietit mistä kohdasta kaadat seuraavan Caliandran. Sitten keskityt että saat macheten osumaan haluamaasi kohtaan, ja että käytät siihen tarpeeksi voimaa jotta saat sen kaatumaan. Ajattelua ja toimintaa läsnäololla ja voimalla.

Odotan innolla mitä kaikkea pääsen vielä kokemaan täällä Centro Verdessä. On myös mielenkiintoista nähdä eri kyliä ja paikkoja nyt reissullani pohjoisrannikolla. Sitä, mitä kaikkea olen täällä kokenut on mahdotonta pukea täysin sanoiksi. Kuvat täydentävät osan, mutta tämä paikka vain pitää itse kokea ja elää.

Kuvat:

1. Julia ja Vihreän keskuksen mökkejä taustalla.
2. Guaguassa menossa Rio Limpioon
3. Hedelmäpuiden istutusta
4. Hedelmäkorjuun tuloksia
5. Kitaransoitollekin jää aikaa
6. Menossa vesiputoukselle
7. Laakson kolmas vesiputous "La Tayotassa"
8. Lähiretkellä marraskuussa: Chicho, Orest, Rea, Gonzales, Kalervo, Cijuelo, Julia ja Veli.